

Europa, colònia digital?

Europa és líder al món generant grans quantitats de dades digitals d'alta qualitat, però no disposa de la tecnologia per explotar-les i treure'n profit. Els EUA i la Xina, sí

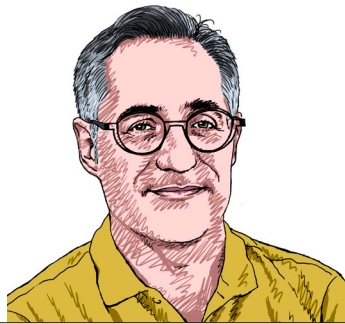
Una setmana al mes els eurodiputats hem d'anar a Estrasburg, on es fan les votacions al plenari del Parlament Europeu. La capital d'Alsàcia és una ciutat simbòlica per a francesos i alemanys, que s'hi senten com a casa: quan veig la toponímia germànica d'Alsàcia recordo Màrius Torres ("la terra no sabrà mai mentir").

Alguns eurodiputats dormim a Alemanya les setmanes del plenari. El Parlament és a tocar del Rin, que fa de frontera entre França i Alemanya. Jo hi desconnecto millor de les intenses jornades de feina: prendre al capvespre una cervesa en un *Biergarten* d'un hostel rural d'un petit poble envoltat de camps, si abans has pogut fer *footing*, és molt millor que no pas dormir a Estrasburg, on sopant et trobes eurodiputats que et parlen de l'esmena que s'ha de votar l'endemà.

També de bon matí, anant cap al parlament, és estimulante travessar el Rin, aquest riu imponent i cabalós. Si parles per telèfon, en passar pel pont que fa de frontera es perd la trucada pel canvi d'operador telefònic!

Aquesta és una bona metàfora de les assignatures pendents de la integració europea: això als EUA és impensable si vas de Virginia a Kentucky. La UE ha trigat 15 anys a eliminar el *roaming*, per la dura oposició dels monopolis telefònics arrelats a les grans capitals, i encara ha de resoldre aquesta qüestió.

He visitat un any més el Mobile World Congress, on he assistit a la presentació de l'Ampliació 5G: el president Torra i

RAMON
TREMOSA

els consellers Puigneró i Verges expliquen com el 5G surt dels mòbils per arribar a tot arreu. Hi haurà càmeres dins de les ambulàncies connectades en temps real amb els hospitals on es porten malalts o ferits en accidents... i un metge des de l'hospital mateix podrà suggerir intervencions com si estigués dins mateix del vehicle.

He tingut la sort de trobar-me al MWC en Josep Ma Ganyet, el meu tecnòleg de capçalera. Mentre caminem veiem una munió de gent que camina molt de pressa, al centre de la qual sobresurt el rei d'Espanya: la majoria dels qui l'envolten porten un aparell a l'orella.

Europa, per manca de tecnologia i de grans empreses pròpies, pot esdevenir una colònia digital dels Estats Units i de la Xina. Josep Ma Ganyet m'explica que "les dades són el nou petroli": l'Institut

McKinsey Global (MGI) diu que els fluxos digitals globals generen més valor que tot el comerç de béns a escala global: els fluxos de capital transfronterer minven mentre augmenten els fluxos digitals transfronterers.

Ganyet també m'explica que passem cinc hores de mitjana al dia en el nostre mòbil i que un 80% dels habitants del planeta viuen en una zona de cobertura 3G o superior. En un dia generem entre tots un trilió de bytes i aquestes dades, de procedència diversa, sense estructura fixa i en grans quantitats, configuren el *big data*.

Aquestes dades massives només poden ser explotades per qui en té els recursos adequats. Només als Estats Units i a la Xina hi ha empreses prou grans per gestionar i per treure profit d'aquesta immensa i creixent quantitat d'informació. A Europa no tenim tecnologia pròpia ni cap gran empresa tecnològica, per bé que per població i PIB som el principal continent del món generant *big data*. Com conclou de manera brillant Josep Maria Ganyet, "qui perd els orígens (de les seves dades) perd la seva *idaditat* (la seva identitat digital)".

De fet, el GDPR (General Data Protection Regulation), aprovat pel Parlament Europeu el 2016 i en vigor des de 2018, és un "escut legal" per protegir les dades dels europeus de les grans tecnològiques dels EUA i la Xina: a falta de grans empreses la UE, si més no, ha liderat la legislació per a la protecció de dades, amb una llei que s'aplicarà a 30 països (també a la Gran Bretanya post-Brexit) i que avui també està inspirant el Congrés dels EUA.

Eurodiputat independent pel PDeCAT